RECENZII

PENTRU „AUTOMOBILUL POTRIVIT" — O CARTE POTRIVITĂ

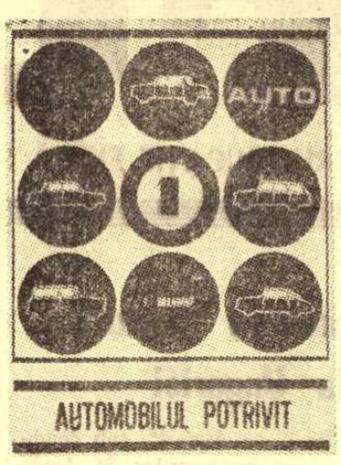

„Colecția auto" este probabil cea mai reușită inițiativă din ultima vreme a Editurii tehnice. Placheta de debut, cea care poartă numărul 1, titlul „Automobilul potrivit" și semnătura prietenului nostru Fritz Brandrup — promite o serie extrem de interesantă de cărticele destinate șoferului amator.

Plăcut surprinzător în volumul fotoreporterului și pasionatului de automobilism F. Brandrup este faptul că pentru prima oară, într-o lucrare destinată unor diletanți în materie, li se vorbește simplu, direct, de loc doct. Lectura cărții — spre deosebire de altele care au precedat-o — arată clar nu intenția autorului de a-și etala savant cunoștințele, ci dorința lui sinceră de a împărtăși o experiență utilă, nu lipsită de competență, dar expusă cu spirit camaraderesc, de la proprietar de mașină mai avizat la altul novice. Ingenuitatea cu care autorul face de pildă calculul în lei al cheltuielilor implicate de folosirea unui automobil, dovedește intenția sa cuceritoare de a fi de folos.

F. Brandrup este fără îndoială un practician (nu un teoretician) de talent care știe să aleagă din suma experiențelor sale și ale altora tocmai elementele cele mai necesare, cele apropiate inimii noului posesor de mașină. Cele două capitole mari ale unei broșuri de nici 70 de pagini se citesc pe nerăsuflate, dar și cu interes: alegerea automobilului (legată de întrebări aparent brutale, de tipul: ce profesie aveți?, cît cîștigați?) și după cumpărarea automobilului (care cuprinde sfaturi practice simple, ingenioase, valabile pentru orice conducător și orice mașină).

Poate că nimic nu caracterizează mai bine volumul decît ultimul pasaj din prefața autorului: „Stimate cititor, vă adresez o rugăminte: nu păstrați această carte în bibliotecă, pe lîngă altele, mai frumos legate. Lăsați-o în mașina dv.! Poate vă va fi vreodată de folos". (vib)

★

MAI MULT DECÎT UN DOCUMENTAR AL BASCHETULUI ROMÂNESC

Titlul „Cu baschetbaliștii români în Finlanda" ar lăsa să se întrevadă că lucrarea se referă numai la participarea reprezentativei masculine de baschet la campionatul european disputat în 1967, în Finlanda. De fapt, autorul, un pasionat al acestui joc-sport, un voluntar (în cea mai pură accepție a termenului) care de ani de zile nu precupețește nici un efort pentru a contribui la dezvoltarea baschetului, folosește prilejul oferit de participarea sa, în calitate de ziarist, la numita competiție, pentru a realiza un adevărat documentar al baschetului românesc. Cu o migală demnă de admirație, cu eforturi pe care numai un specialist în materie le poate aprecia dificultatea, Valentin Albulescu a reușit să însumeze prețioase date privind istoricul baschetului mondial și al celui românesc. Cifre, nume, fotografii privind primele evoluții ale formațiilor din țara noastră și apoi participarea echipelor naționale, de-a lungul anilor, la trecutele ediții ale europenelor, aprecieri asupra comportării baschetbaliștilor români și asupra principalelor momente ale marilor competiții, toate acestea au fost selecționate și sistematizate cu competență. În plus splendida prezentare grafică contribuie și ea la sporirea atractivității acestei cărți.

Cît privește subiectul propriu-zis, deși au trecut doi ani de la desfășurarea ediției finlandeze a campionatului european, el a fost astfel tratat, încît este citit cu interes și plăcere chiar și acum, cînd ne aflăm în ajunul celui de al XVI-lea campionat continental. Vădind preocupare profundă pentru studierea largă a locurilor vizitate, Valentin Albulescu ne poartă prin galerii de artă, muzee, lăcașuri de cultură, înfățișează tradițiile culturale și sportive ale harnicului popor finlandez. Și, paralel, descrie ca un specialist și, în același timp ca un sufletist, prin ce a trecut echipa României (și micul grup de susținători) pînă ce s-a realizat frumoasa performanță ce a constat din ocuparea locului V în confruntarea cu primele viori ale baschetului din Europa.

Iată motivele care ne determină să recomandăm cu deosebită căldură, tuturor celor ce trăiesc în mica lume a baschetului, lucrarea lui Valentin Albulescu și să adresăm totodată sincere felicitări autorului, pentru remarcabilul său debut.

D. STANCULESCU

★ ★ ★

SAVANȚII SÎNT ȘI SPORTIVI *

Prietenul și colaboratorul nostru V. Firoiu, reporter frenetic și zburdalnic la o vîrstă care ar cere mai curînd tihnă cumpătată, familiarizează, de vreo doi ani încoace, pe cititorii noștri cu gîndurile intime ale academicienilor și mai ales cu amintirile lor sportive, atît de diverse încît îi regăsim pe venerabilii preopinenți cînd jucînd oina, cînd suind cărările munților, cînd pregătindu-se să traverseze Canalul Mînecii, cu o dezinvoltură care ne dă certitudinea că sportul poate sta în paralelă viabilă, agreabilă și utilă, cu culmile artei, literaturii și științei.

Prin sîrguința neobositului reporter am făcut cunoștință, mai de mult, cu isprăvile sportive de junețe ale marelui savant român Henri Coandă. L-am revăzut făcînd gimnastică și voltijînd la trapez în sala neuitatului dascăl ieșean Negruți, șofînd la volanul automobilului, pilotînd avionete. Aflăm acum că Henri Coandă a și încălecat, ca un adevărat jocheu, în cursele de obstacole și de steeple-chase de la Berlin.

Am aflat asemenea noutăți și încă multe altele din ultima ispravă editorială a lui V. Firoiu, excelenta biografie a inventatorului și constructorului de avioane Henri Coandă, intitulată „Din nou acasă..." și subintitulată cu modestie: „Convorbiri monografice".

Editura tineretului a dobîndit prestigiu publicînd această extrem de interesantă lucrare, educativă, instructivă, și la urma urmei necesară pentru cunoașterea marilor figuri ale științei românești.

Iar pentru noi, cititorii cu predilecții sportive, devine extrem de elocvent faptul că prima mențiune serioasă, cu aprecieri elogioase, la adresa soluțiilor originale de aerodinamică, concepute cu primordialitate de Henri Coandă, a apărut, în 1907, într-o publicație al cărei titlu era „Sport im Bild". Adică vrem să zicem că sportul l-a redescoperit pe Coandă, după ce-l onorase la debut.

O carte ce trebuie citită și va fi citită cu interes. Recomandarea noastră este susținută de suculentele prefețe ale savanților Miron Nicolescu și Elie Carafoli.

Victor BANCIULESCU

*) V. FIROIU: Din nou acasă... Convorbiri cu Henri Coandă. Edit. tineretului, 1969. Pag. 286, lei 9.

Mîine-start în campionatele naționale de seniori

Joi și vineri, lacul Snagov găzduiește o altă mare întrecere nautică: CAMPIONATELE NAȚIONALE DE CAIAC-CANOE, REZERVATE SENIORILOR. La această ediție a „naționalelor" și-au anunțat participarea peste 300 de sportivi și sportive. Capitala va fi reprezentată de sportivii cluburilor Dinamo, Steaua, Olimpia, C.S.Ș., Voința, C.N.U. și Ș.S. 2. Din provincie vor lua startul caiaciștii și canoiștii de la Ancora și Dunărea-Galați, Olimpia Reșița, Politehnica, Constructorul și Școala sportivă-Timișoara, U.T.A. și Voința-Arad, Constructorul Hunedoara, Mureșul și Voința-Tg. Mureș, Olimpia Satu Mare, C.S. Brăila.

Și acum programul celor două zile de întreceri. Joi dimineața — serii eliminatorii în probele de K 1 (b) 1 000 m, K 2 (b) 1 000 m, K 4 (b) 1 000 m, C 1-1 000 m, C 2-1 000 m. După-amiază, serii eliminatorii în cursele de viteză: K 1 (b) 500 m, K 2 (b) 500 m, C 1-500 m, C 2-500 m, K 1 (f) 500 m, K 2 (f) 500 m. K 4 (f) 500 m, K 1 4 x 500 m.

Întrecerile de vineri sînt rezervate celor 18 FINALE. Întîietatea o vor avea fondiștii, specialiștii curselor de 10 000 M la K 4, K 2, K 1, C 2 și C1. În continuarea întrecerilor (după-amiază) vom asista la finalele probelor de 1 000 M — K 1 (b), K 2 (b), K 4 (b), C 1, C 2 — și 500 M — K 1 (b), K 2 (b), C 1, C 2, K 1 (f), K 2 (f), K 4 (f) și ștafeta K 1 4 x 500 m.

„Cupa României" la tirul cu arcul

Prima ediție a competiției dotată cu „Cupa României" fusese programată inițial în parcul Babeș-Bolyai din Cluj. Dar organizatorii au schimbat în ziua a doua locul de desfășurare a întrecerii, mutînd-o în sala Armatei, întrucît condițiile atmosferice neprielnice (mai ales vîntul) nu au permis continuarea ei în aer liber.

Cu toate acestea, participanții, arcași din orașele Tg. Mureș, București și Cluj au oferit o luptă interesantă, pasionantă, în care s-au impus mai ales sportivii de la asociația sportivă P.T.T. Tg. Mureș învingători în toate probele concursului. De asemenea, merită felicitări și reprezentanții A.S.A. Cluj, care au talonat îndeaproape pe cei mureșeni.

Programul concursului a prevăzut probe de la 50 și respectiv, 30 m. În condițiile arătate mai sus (mutarea întrecerii din aer liber în sală), manșa a doua s-a desfășurat tot de la 30 m, în sală.

Și acum rezultatele: **individual băieți**: 1. T. Kaszoni (P.T.T. Tg. Mureș) 945 p; 2. I. Cristoreanu (A.S.A. Cluj) 909 p; 3. Iosif Heltman (Mureșul Tg. Mureș) 909 p; **individual fete**: 1. Magda Kosa (P.T.T.) 718 p; 2. Maria Arany (A.S.A.) 659 p; 3. Magda Nagy (P.T.T.) 656 p; **echipe fete**: 1. P.T.T. 1 867 p; 2. A.S.A. 1 859 p. 3. Mureșul 1 687 p; **echipe băieți**: 1. P.T.T. 2 677 p; 2. Voința Tg. Mureș 2 660 p. 3. A.S.A. 2 583 p. **Clasament general**: 1. P.T.T. Tg. Mureș 4 544p. 2. A.S.A. Cluj 4 440 p. 3. Mureșul Tg. Mureș 3 756 p.

P. RADVANYI-coresp.

UMBRELA ATLETISMULUI

Bravo fetelor!

De cînd „am deschis" umbrela atletismului (martie 69) am primit multe scrisori. Ca tot omul, îmi aduc aminte cu plăcere de acelea în care am fost, cum se zice, „în asentimentul majorității". Astfel de scrisori am primit în urma „catastrofei" de la Sofia, de la începutul lunii iunie. Chiar și interurbanul m-a felicitat. Alteori am rămas oarecum nedumerită, pentru liniștea ce s-a așternut după cîte un material „tare", dar fără ecou. Am avut și clipe de descumpănire, mai ales în urma publicării unor articole de metodică sau de tehnică, domeniu în care mă simt mai în temă. Și totuși au venit proteste. Așa de pildă, ecouri în urma marginaliilor noului stil „Fosbury Flop". Nu sînt rigidă, nu doresc să lansez axiome... eronate. Sînt păreri, este adevărat, personale, dar, să fiu sinceră cu toți cititorii, nu doresc decît binele atletismului, servindu-l astăzi cu articole, cu sfaturi, ieri cu pantofii cu cuie, dar totdeauna fidelă acestei mari dragoste. De aici și acest leitmotiv de umbrelă. Doresc să apăr atletismul de soare, de vînt, de ploaie. Dar nu pot să apăr unele greșeli, să le mușamalizez, cînd sînt convinsă că acestea nu servesc cu nimic interesele noastre comune în privința atletismului. Așa încerc să explic tonul optimist și oarecum laudativ în urma înfrîngerii suferite de echipa noastră feminină din partea reprezentativei R.F. a Germaniei, meci în care majoritatea componentelor au obținut rezultate foarte bune.

Ultimii ani ne-au răsfățat în victorii. Considerăm un lucru firesc să avem astăzi patru campioni europeni la box din unsprezece posibili. Sîntem convinși că nu putea fi altfel nici la Mexic, cu acei patru campioni olimpici și nu mai puțin de 15 medalii. În virtutea obișnuinței, considerăm ca firesc faptul că duminică am învins Cehoslovacia la atletism. În caz de înfrîngere am fi considerat-o ca o catastrofă (vezi Sofia iunie 1969). Și totuși victoria asupra reprezentativei feminine a Cehoslovaciei este o victorie de răsunet. Este o victorie asupra Danei Zatopkova, asupra Olgăi Fikotova, asupra Rezckevei și a altora. Atunci cînd fetele noastre erau considerate ca indecente, cînd, umblau în șort, cehoslovacele urcau pe podium la Jocurile Olimpice. Noi nu ne putem mîndri decît cu o singură victorie și cu un meci egal asupra acestor atlete iar acum, duminică, la Poiana Brașov, înregistrăm o nouă victorie. De data aceasta, din cele opt victorii românești, alergătoarele au realizat șase, iar celelalte două victorii le-au adus aruncătoarele de suliță și disc. Trebuie să remarc buna formă a Valeriei Bufanu, Liei Manoliu, Ilenei Silai și Marianei Goth, care, în condiții atmosferice mai bune, ar fi putut obține rezultate cu mult superioare. Prin aceste cîteva rînduri doresc să felicit întreaga echipă care în condiții meteorologice foarte dificile ne-a adus victoria. Într-un meci pe echipe tactica este = puncte prin locurile ocupate, rezultatul fiind numai pe planul al doilea. Acum trei zile atletele noastre au înțeles prea bine această tactică, și iată-ne biruind o echipă recunoscută pe plan internațional. Concomitent cu acest meci, ca o apreciere a nivelului mondial al atletismului feminim din țară, s-au desfășurat și două concursuri de selecție pentru echipa Europei în vederea meciului cu America. De la noi au fost selecționate Ileana Silai și Lia Manoliu. Bravo lor!

Iolanda BALAȘ-SOTER

ÎNFUMURARE

Nimeni nu contestă contribuția adusă de antrenorul brăilean Mihail Simion la creșterea tinerei generații de rutieri din țara noastră. Ziarul nostru a apreciat activitatea sa, l-a elogiat pentru numeroasele talente pe care le-a lansat în arena sportului cu pedale. Poate ar fi trebuit adăugat, însă, faptul că el s-a bucurat de sprijinul nelimitat al federației de specialitate, al organului sportiv local și al clubului brăilean.

Torentul de laude n-a avut efectul pozitiv scontat. Mihail Simion a devenit un înfumurat cu care nu se mai poate discuta. A ajuns să creadă că el este alfa și omega în ciclismul românesc, că toată lumea ciclistă de la noi trebuie să graviteze în jurul său. Refuză participarea elevilor săi la unele competiții interne și internaționale, tratează de sus organizatorii competițiilor, încearcă să impună luarea unor măsuri de către forul de resort. La campionatele naționale desfășurate cu cîteva zile în urmă la Brașov, a atins apogeul înfumurării. Invocînd motivul unor greșeli de arbitraj și aducînd drept argument cronometrajul său (!), Mihail Simion a cerut alergătorului său Constantin Tănase (clasat pe locul II la contratimp individual, juniori mari) să nu se prezinte la festivitatea de premiere, el însuși refuzînd să primească medalia cuvenită elevului său. Apoi, la cîteva ore după terminarea întrecerii, l-a amenințat pe arbitrul principal al competiției — Ion Florian — cu bătaia în cazul că va veni la Brăila cu prilejul campionatelor de contratimp pe echipe și semifond. Influența antrenorului Mihail Simion asupra cicliștilor a devenit periculoasă, iar atitudinea sa față de juriu, huliganică. Este momentul să se ia măsuri serioase. Federația de ciclism trebuie să pună capăt unor astfel de manifestări care creează suspiciuni în rîndurile alergătorilor, o stare de permanentă încordare în rîndul oficialilor, o atmosferă nepropice desfășurării în bune condițiuni a întrecerilor.

Hristache NAUM

PADELE-PAGAE

CE SE-NTÎMPLĂ ÎN „FLOTILA" NOASTRĂ?

Duminică a fost — trebuie spus fără ocolișuri — ziua unui neașteptat insucces, de natură să ne pună (și să-i pună pe alții) pe gînduri. Reprezentanții țării noastre la regata internațională Snagov, cotați printre favoriți, n-au reușit să cîștige nici una din finalele manșei a doua a competiției!

Este această slabă comportare un motiv de îngrijorare, de alarmă? După părerea mea, da! Cred că rezultatele nesatisfăcătoare ale caiaciștilor și canoiștilor noștri trebuie analizate și interpretate cu luciditate și cu o exigență sporită, avînd în vedere apropiatele campionate europene de la Moscova. Nu are nici un rost să căutăm explicații în altă parte, decît acolo unde — o știm cu toții — ele există cu adevărat.

A fost, e drept, o vreme nefavorabilă, dar — în ultimă instanță — performanța, mai ales în cazul unor sportivi consacrați nu poate fi clădită în acest sport fără a ține seama și de inconstantele buletine meteorologice. Și, apoi, a plouat pentru toată lumea, iar vîntul puternic a dezavantajat și alte echipaje, nu numai pe cele ale noastre.

Singura explicație care rezistă pînă la un anumit punct este valoarea extrem de ridicată a adversarilor și îndeosebi a celor din Uniunea Sovietică (caiac-canoe), Ungaria (canoe), R. D. Germană (caiac-fete) ș.a., aflați într-o formă excelentă și care — aceasta e foarte bine — au supus pe sportivii români la o verificare maximală a potențialului lor, cu o lună înaintea europenelor.

Dar, chiar în aceste condiții, pe care — de altfel — le bănuiam cu toții, sportivii noștri trebuiau și puteau în mod normal să facă mai mult. Și n-au făcut-o!

De ce? Ce se întîmplă cu flotila noastră?

Iată cîteva din cauzele reale ale insuccesului de duminică. Înainte de toate, s-a dovedit greșită orientarea biroului federației de specialitate privitoare la separarea — pe grupe — a lotului național. Menționez că sîntem singura țară unde, pentru a „împăca pe toată lumea" s-a adoptat o asemenea formulă. În echipa Uniunii Sovietice — unde sînt reuniți sportivi din 12 cluburi, Ungaria, R. D. Germană etc., pregătirea caiaciștilor și canoiștilor se face — după cum s-a văzut — cu rezultate excelente centralizat.

Soluția adoptată la noi în acest an a dus, în primul rînd, la o pregătire diferențiată și cred că nu mai este nevoie să subliniez ce efecte negative are aceasta. În condițiile și în contextul amintit, selecțiile pentru participarea la diferite regate internaționale de verificare au dereglat continuitatea în pregătiri și s-au transformat într-un scop în sine. Aceasta și pentru că o serie de sportivi de certă valoare, campioni și medaliați olimpici, mondiali și europeni au fost obligați să participe la asemenea selecții și pentru a le obține ei au trebuit să forțeze pregătirea. Nicăieri în lume, în nici un sport, nu se procedează așa. Este știut faptul că selecția se face înaintea unui obiectiv principal nu a celor intermediare.

Mai sînt și alte cauze. În pofida punctului de vedere exprimat de marea majoritate a membrilor biroului federal și a celor din colegiul central de antrenori, în lotul național au fost introduși sportivi fără o valoare corespunzătoare. Surprinde, de asemenea, faptul că cea mai bună ambarcațiune (K 4) rezervată pentru campionatele europene a fost luată echipajului deținător al titlurilor europene și mondiale și dată unor sportivi fără perspectivă.

Toate acestea au creat nu numai dificultăți tehnice de pregătire, ci și o atmosferă de loc propice pentru realizarea — la o cotă maximă — a obiectivelor propuse.

La rîndul nostru, noi, antrenorii, va trebui să acordăm un plus de atenție pregătirii și îndeosebi pregătirii fizice care a lăsat de dorit, multe echipaje românești fiind întrecute în ultima parte a curselor finale (K 1 — 500, K 1 — 10 000, K 4 — 10 000, K 2 — 500 (F). ștafetă, C 1 — 1 000, C 2 — 1 000 m).

Este limpede și faptul că, fiind cu gîndul mai mult la selecția pentru europene și mai puțin la lupta pentru ocuparea locurilor fruntașe la regata Snagov, o bună parte din componenții lotului nostru național au trecut pe un plan secundar reprezentarea cu toată cinstea a culorilor țării în această competiție atît de importantă prin valoarea și tradiția sa.

Deci, semnalul de alarmă este binevenit. Dar, nu însoțit de derută, de lamentări și nu — în orice caz — de renunțare.

Cred cu convingere că dacă cel puțin unele din deficiențele semnalate vor fi lichidate, dacă noi antrenorii vom intensifica pregătirile, aplicînd toate învățămintele regatei Snagov, dacă vom face rapid retușurile necesare în definitivarea echipajelor și dacă ne vom orienta în special spre probele unde ierarhia valorică are un fundament mai puternic, putem spera la locuri fruntașe și chiar la medalii în mai multe din probele campionatelor europene. Am în vedere în întrecerile de K 2 — 500, K 4 — 1 000 m, K 2 — 10 000, K 4 — 10 000 și probele de canoe, dar este încă posibil — și o dorim cu toții — să ne afirmăm la campionatele europene și în alte finale. Poate chiar — în ciuda slabelor evoluții de pînă acum — în probele de caiac fete.

Singurul lucru sigur, la această oră, este însă că — atît antrenori cît și sportivi — trebuie să muncim mai mult și mai bine pentru ca eșecul de la Snagov să nu se repete și pe apele lacului Himki

Radu HUȚAN

STADION PE MALUL LACULUI CIUPERCA

(Urmare din pag. 1)

miinii omenești, fără asanare, curățire, amenajare. Pe malul lacului, străjuit de o veche moară de vînt solitară, a fost construit un modern complex de instalații și arene sportive. Primul izbește ochiul — poate unde este mai frecventat — terenul cu zgură roșie pentru volei, baschet, handbal, dotat cu instalația necesară meciurilor în nocturnă și înconjurat cu gradene pentru 1 000 de spectatori. Proiectat pe apele lacului și reflectat de acestea, terenul lasă o impresie de originală frumusețe. În asemenea ambianță — să tot faci sport!

Pe malul lacului mai funcționează două baze nautice, cu hangare și pontoane, cu ambarcații sortite să dea țării și lumii noi membri ai familiei de campioni Ismailciuc-Covaliov-Patzaichin. În intenția localnicilor stă construirea unui bac de iarnă, pentru sporturile nautice, tot așa cum urmează marcarea unor terenuri pentru tenismeni.

Dar toată atenția lumii sportive locale este acum concentrată asupra terminării unei lucrări care este opera și mîndria băștinașilor. Ea a figurat, ca angajament, și în întrecerea dintre gospodarii județelor. Este vorba de un stadion cu 10 000 de locuri, proiectat în coasta mărginind lacul Ciuperca, adică în această parte a orașului care tinde să devină centrul său sportiv și de agrement. Stadionul se realizează cu investiții minimale, prin contribuția voluntară și munca patriotică a cetățenilor, pînă la acele acțiuni simple de solidaritate manifestate prin valorificarea sticlelor sau fiarelor vechi în folosul operei comune.

S-au încheiat lucrările de săpături, s-a cioplit piatra care va asigura gradenele unui prim eșalon de 4 000 de spectatori, se termină taluzările și operațiile de drenaj. Va fi o mîndrețe de stadion, cu teren mare de fotbal, cu o pistă de atletism cu 4 culoare, cu tribunele prevăzute în amfiteatru deschis înspre lac, pentru a spori spectaculozitatea privelиștei.

Urăm succes tulcenilor în realizarea acestui frumos vis sportiv și așteptăm cu nerăbdare invitația la inaugurare.

EMIL (Titi) ANGHELESCU

La 14 iulie a încetat din viață, după o lungă și grea suferință, în vîrstă de 71 de ani, colonelul în rezervă Emil (Titi) Anghelescu.

Iubitorilor mai tineri ai sportului numele lui le este probabil necunoscut, dar celor mai vîrstnici el le va trezi totdeauna amintiri tulburătoare. Titi Anghelescu a făcut parte dintre pionierii bobului din țara noastră.

Activitatea sa competițională a început cu aproape 45 de ani în urmă cînd, ca tînăr ofițer de artilerie, se avîntă pe sănii rudimentare înfruntînd anonimatul și dezinteresul care acopereau pe atunci sportul. Pasiunea, vocația, perseverența, talentul îl ajută pe Emil Anghelescu să învingă piedicile. Începînd din 1927 el cucerește consecutiv mai multe titluri de campion național la bobul de 2 și 4 persoane, impunîndu-se ca un conducător de înaltă măiestrie și de mare curaj.

Împreună cu Frim și Papană, de care îl va lega o caldă prietenie, Emil Anghelescu obține succese strălucite pe pîrtiile celebre de la Chamonix și Garmisch, devine campion internațional al Franței (1933) și vicecampion mondial la bobul de 4 persoane (1934).

Între anii 1941 și 1947 îndeplinește funcția de președinte al Federației Române de Bob, după care boala îl obligă să se retragă. Rămîne însă credincios pasiunii vieții sale — sportul — respiră aerul rece al muntelui, este spectator nelipsit la întrecerile de bob, așezat discret, în mulțime, pentru că una dintre marile virtuți care l-au făcut apreciat și iubit a fost modestia.

Emil Anghelescu lasă amintirea neștearsă a unui suflet ales.

Înmormîntarea sa are loc miercuri 16 iulie la cimitirul Bellu.

AEROPORTUL INTERNAȚIONAL BĂNEASA angajează:

— șoferi
— electricieni auto, categoria 4—8
— electricieni agregate, categoria 4—8
— mecanici auto, categoria 4—8
— mecanici agregate, categoria 4—7
— tinichigii auto, categoria 5—7

- Tehnică modernă, receptor cu 12 canale;
- Ecran mare — diagonală 59 cm;
- Elegantă casetă furnirvită cu o linie asimetrică modernă;
- Strălucirea imaginii permite o vizionare excepțională;
- Reproducerea de bună calitate a sunetului prin difuzor permanent dinamic de 3 W;
- Șasiu rabatabil cu posibilitatea unei întreținere și depanări ușoare;
- Tensiunea de alimentare 220 V—50 Hz.

Se poate cumpăra și cu plata în 12—18 rate lunare, cu un aconto de numai 765 lei.